

φάντης

φάντης κ. **φάντες**, **ο**, ουσ. [<ιταλ. fante <ισπαν. infante <λατιν. infans (= νήπιο, παιδί)], φιγούρα της τράπουλας, ο βαλές: «στην ξερή, ο φάντης είναι πολύ ισχυρό χαρτί».

- εμφανίστηκε σαν φάντης μπαστούνι, **α**. λέγεται για κάποιον που εμφανίστηκε κάπου ξαφνικά, αναπάντεχα, απρόοπτα, χωρίς να τον περιμένουμε: «είχε καιρό να περάσει απ' το μπαράκι, ώσπου μια μέρα εμφανίστηκε σαν φάντης μπαστούνι». **β**. επίσης λέγεται ειρωνικά και για απρόοπτη εμφάνιση ενοχλητικού προσώπου: «την ώρα που ήταν να φύγουμε, εμφανίστηκε ο τάδε σαν φάντης μπαστούνι και δεν ξέραμε τι να κάνουμε». Από το ότι στη χαρτομαντεία το μπαστούνι είναι σύμβολο μεγάλης κακοτυχίας ή στενοχώριας.

- παρουσιάστηκε σαν φάντης μπαστούνι, βλ. φρ. εμφανίστηκε σαν φάντης μπαστούνι.

- τι δουλειά έχει ο φάντης με το ρετσινόλαδο; ή τι δουλειά έχει να κάνει ο φάντης με το ρετσινόλαδο; βλ. λ. [δουλειά](#).

- τι έχει να κάνει ο φάντης με το ρετσινόλαδο; βλ. φρ. τι σχέση έχει ο φάντης με το ρετσινόλαδο(;)·

- τι σχέση έχει ο φάντης με το ρετσινόλαδο; λέγεται στην περίπτωση που πάμε να συγκρίνουμε μεταξύ τους δυο εντελώς ανόμοια πράγματα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας